



ภาพที่ 4 แสดงภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ช่องท้องส่วนบน

4. การตรวจเอกซเรย์คอมพิวเตอร์บริเวณอื่น ๆ

ให้ผู้ป่วยปฏิบัติตามที่เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำและต้องอยู่นิ่งตลอดการตรวจ

การปฏิบัติตัวของผู้ป่วยหลังการตรวจ

- หลังจากตรวจเสร็จเจ้าหน้าที่และพยาบาลจะทำการซักถามผู้ป่วยว่ามีอาการผิดปกติใด ๆ เกิดขึ้นหรือไม่ หากผู้ป่วยรู้สึกว่ามีอาการผิดปกติ ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่เพื่อจะได้รายงานอาการให้แพทย์ทราบ และดำเนินการช่วยเหลือหรือสังเกตอาการต่อไป

- สารทึบรังสีที่ฉีดเข้าไปจะถูกขับถ่ายออกจากร่างกายทางปัสสาวะโดยผ่านการกรองที่ไต ผู้ป่วยควรดื่มน้ำสะอาดปริมาณมาก ๆ ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากการตรวจเสร็จสิ้น

เอกสารอ้างอิง

1. มานัส มงคลสุข. เอกซเรย์คอมพิวเตอร์โทโมกราฟี หลักการทางฟิสิกส์ เทคนิค และการควบคุมคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. ขอนแก่น : หจก.โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา ; 2546 : 13-9.
2. Almen T. Contrast agent design. Some aspects of the synthesis of water-soluble agents of low osmolarity. J Theor Biol 1969 ; 24 : 216-22.
3. Romans L.E. Examination protocols. In : Introduction to Computed Tomography. Philadelphia, Williams & Wilkins ; 1995.

การประดิษฐ์อุปกรณ์ที่รองรับขาเพื่อช่วยในการ ถ่ายภาพทางรังสีของกระดูกข้อสะโพกด้านข้าง

บุษกรีน สุทัศน์ ณ อยุธยา วทบ. (รังสีเทคนิค)

กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลกลาง

Abstract

Invention of leg supporting equipment for lateral hip crosstable x-ray of the hip

Sutad na ayudthaya B, B.Sc. (Radiological Technology)

Section of Radiology,

Bangkok Metropolitan Administration General Hospital

J. Central Hospital 2005-2007 : 209-219.

According to Lateral Hip Crosstable x-ray, most of the cause come from the broken of head of femur. The good position make us see lesion clearly. So, the doctor can diagnose more accurate and this can minimize the risk of re x-ray. For the good position, it is necessary for the patients to lift their non lesion leg. Unfortunately, there is no tools except the chair to help patients to support their lifted leg. However, it is uncomfortable because the chair has limited height , light weight and cannot place on stretcher. Furthermore, it cannot be used in every patient due to the different in physical and underlying conditions particaly the patients who cannot help themselves and needed officer to lift their leg. Therefore, This equipment is invented to support the leg during performing Lateral Hip Crosstable x-ray. Moreover, it can protect officer from radiation and reduce the pain from moving the patient. This equipment is modified from the tools which use to pull the leg in which called "Bohler Braun Sprint". It is practical, helpful for supporting the leg, movable, light weight, can be used on a stretcher or a bed and can be adjusted for the appropriation in physical in each patient. The materials that use for the equipment should be durable, easy to find, inexpensive and useful for organization.

บทคัดย่อ

ในการถ่ายภาพทางรังสีของกระดูกข้อสะโพกด้านข้าง (Lateral Hip Crosstable) นั้น ส่วนใหญ่สงสัยการหักของส่วนคอกระดูกต้นขา การจัดทำ (Position) ที่ดีจะทำให้เห็นพยาธิสภาพได้ชัดเจน แพทย์สามารถวินิจฉัยได้ถูกต้องและลดความเสี่ยงในการถ่ายภาพทางรังสีซ้ำ เนื่องจากการจัดทำจำเป็น ต้องให้ผู้ป่วยยกขาต้นที่ไม่มีพยาธิสภาพขึ้น เพื่อให้พ้นจากกระดูกสะโพกด้านข้างที่มีพยาธิสภาพ ซึ่ง โดยปกติจะไม่มีเครื่องมือในการช่วยยกขา ต้องใช้เก้าอี้มาเป็นตัวช่วยรองรับขาไว้ซึ่งมีความไม่สะดวก เพราะ เก้าอี้มีความสูงจำกัด น้ำหนักเบา และไม่สามารถวางบนเปลนอนได้ ทำให้ไม่สามารถใช้กับผู้ป่วยได้ทุก ราย เนื่องจากลักษณะทางกายวิภาคและสภาพของผู้ป่วยที่แตกต่างกันโดยเฉพาะผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วย เหลือตนเองได้ จำเป็นต้องใช้บุคลากรทางรังสีมาช่วยยกขาแทน ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันอันตรายจากรังสีแก่ผู้ปฏิบัติงาน และลดการบาดเจ็บจากการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย จึงได้คิดประดิษฐ์อุปกรณ์เพื่อรองรับ ขาสำหรับการถ่ายภาพทางรังสีของกระดูกข้อสะโพกด้านข้าง โดยดัดแปลงจากอุปกรณ์สำหรับตั้งขาผู้ ป่วยซึ่งเรียกว่า Bohler Braun Sprint ที่ใช้กับผู้ป่วยในตึกศัลยกรรมกระดูก อุปกรณ์รองรับขาที่ประดิษฐ์ ขึ้นสามารถใช้งานได้จริง รองรับน้ำหนักขาได้ดี เคลื่อนย้ายได้สะดวก น้ำหนักเบา ใช้ได้ทั้งบนเปลนอน และเตียงเอกซเรย์ สามารถปรับระดับความสูงให้เหมาะสมได้ตามกายวิภาคของผู้ป่วยแต่ละราย วัสดุที่ ใช้แทนทาน ทาง่าย ราคาถูก และเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

บทนำ

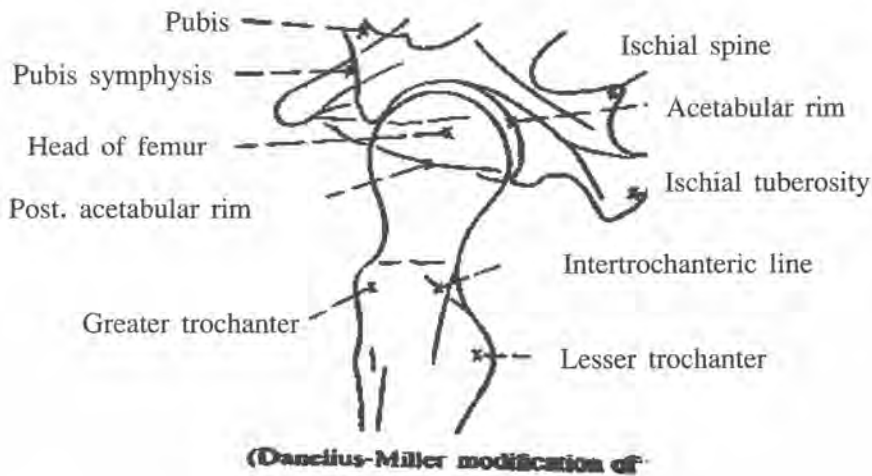
การถ่ายภาพทางรังสีของกระดูกข้อสะโพกด้านข้าง

กระดูกต้นขาตอนบนประกอบด้วย ส่วนหัวกระดูกต้นขา (head), ส่วนคอกระดูกต้นขา (neck), เกรทเตอร์โทรχανเตอร์ (greater trochanter), และเลสเซอร์โทรχανเตอร์ (lesser trochanter), การถ่ายภาพทางรังสีช่วยให้ตรวจหาความผิดปกติบริเวณนี้ได้ เช่น การหัก (fracture), การเคลื่อน (dislocation) หรือโรคบางชนิดที่ทำให้กระดูกเปลี่ยนรูปไป โดยเฉพาะที่ส่วน คอกระดูกต้นขา ข้อสะโพกเป็นข้อต่อที่สามารถเคลื่อนไหวได้ทุกทิศทาง ดังนั้นการเคลื่อนไหว ของกระดูกระยางค์ส่วนล่าง ส่วนใหญ่จึงมีความสัมพันธ์กับการเคลื่อนไหวของข้อสะโพกเสมอ การจัดทำของเท้าในลักษณะฝ่าเท้าตั้งตรง จะเป็นท่าที่ดีที่สุดที่ทำให้เห็นส่วนหัว ส่วนคอ เกรท-เตอร์โทรχανเตอร์ และเลสเซอร์โทรχανเตอร์ ของกระดูกต้นขาได้ทั้งหมด

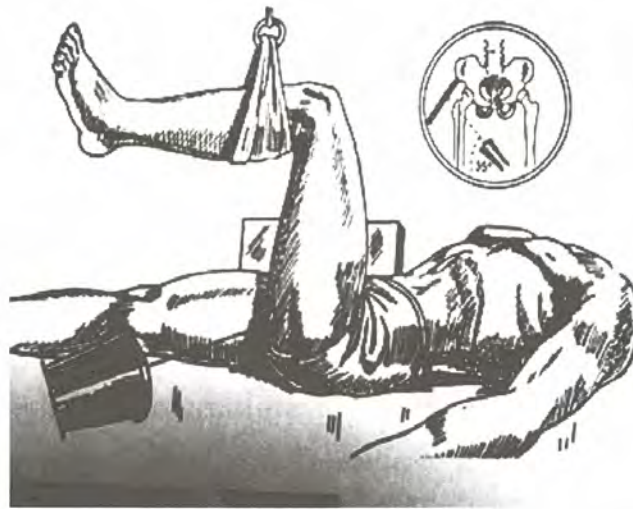
ในการถ่ายภาพทางรังสีของกระดูกข้อสะโพกด้านข้าง (Lateral Hip Crosstable) นั้น ส่วนใหญ่สงสัยการหักของส่วนคอกระดูกต้นขา การจัดทำ (Position) ที่ดีจะทำให้เห็นพยาธิสภาพ ได้ชัดเจน แพทย์สามารถวินิจฉัยได้ถูกต้องและลดความเสี่ยงในการถ่ายภาพทางรังสีซ้ำ ซึ่งการ จัดทำจะทำได้โดยให้ผู้ปวยนอนหงาย ใช้หมอนหนุนสะโพกและขาข้างเจ็บให้สูงจากพื้นเตียงเล็ก น้อย และให้อยู่ในระดับเดียวกัน ขาข้างเจ็บเหยียดตรง ฝ่าเท้าตั้งฉากกับพื้นเตียง ยกขาข้างที่

ไม่มีพยาธิสภาพชั้นสูงๆ หากที่รองรับไว้ วางตลับใส่ฟิล์ม (Cassette) ในแนวตั้งตามยาวชิดกับ สะโพกข้างเจ็บ จัดข้อสะโพกให้อยู่กลางฟิล์ม และระนาบของฟิล์มจะต้องขนานกับแกนตามยาว ของส่วนคอกระดูกต้นขา ใช้ถ่วงทรายย่นฟิล์มให้อยู่กับที่ ภาพที่ได้จะแสดงถึงส่วนหัวของกระดูก ต้นขาและส่วนคอของกระดูกต้นขาซ้อนทับกับเกรทเทอร์และเลสเซอร์โทรχανเตอร์

เนื่องจากการจัดทำนี้จำเป็นต้องให้ผู้ป่วยยกขาด้านที่ไม่มีพยาธิสภาพขึ้น เพื่อให้พ้นจาก กระดูกสะโพกข้างที่มีพยาธิสภาพ ซึ่งโดยปกติจะไม่มีเครื่องมือในการช่วยในการยกขา ต้องใช้เก้าอี้ มาเป็นตัวช่วยรองรับขาไว้ซึ่งมีความไม่สะดวก เพราะเก้าอี้มีความสูงจำกัด น้ำหนักเบา และไม่สามารถวางบนเปลนอนได้ ทำให้ไม่สามารถใช้กับผู้ป่วยได้ทุกราย เนื่องจากลักษณะทางกายวิภาค และสภาพของผู้ป่วยที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ จำเป็นต้อง ใช้บุคลากรทางรังสีมาช่วยยกขาแทน ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันอันตรายจากรังสีแก่ผู้ปฏิบัติงาน และลดการบาดเจ็บจากการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย จึงได้คิดประดิษฐ์อุปกรณ์เพื่อรองรับขาสำหรับการ ถ่ายภาพทางรังสีของกระดูกข้อสะโพกด้านข้าง โดยดัดแปลงจากอุปกรณ์สำหรับตั้งขาผู้ป่วยซึ่ง เรียกว่า Bohler Braun Sprint ที่ใช้กับผู้ป่วยในตึกศัลยกรรมกระดูก



รูปที่ 1 แสดงกายวิภาคส่วนคอกระดูกต้นขา ในท่า Lateral Hip Crosstale



รูปที่ 2 แสดงการจัดท่าเพื่อถ่ายภาพทางรังสี ในท่า Lateral Hip Crosstable



รูปที่ 3 แสดงภาพทางรังสีของกระดูกข้อสะโพกด้านข้าง



รูปที่ 4 แสดงการใช้เก้าอี้ในการช่วยยกขาเพื่อจัดทำ Lateral Hip Crosstable

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. วัสดุอุปกรณ์

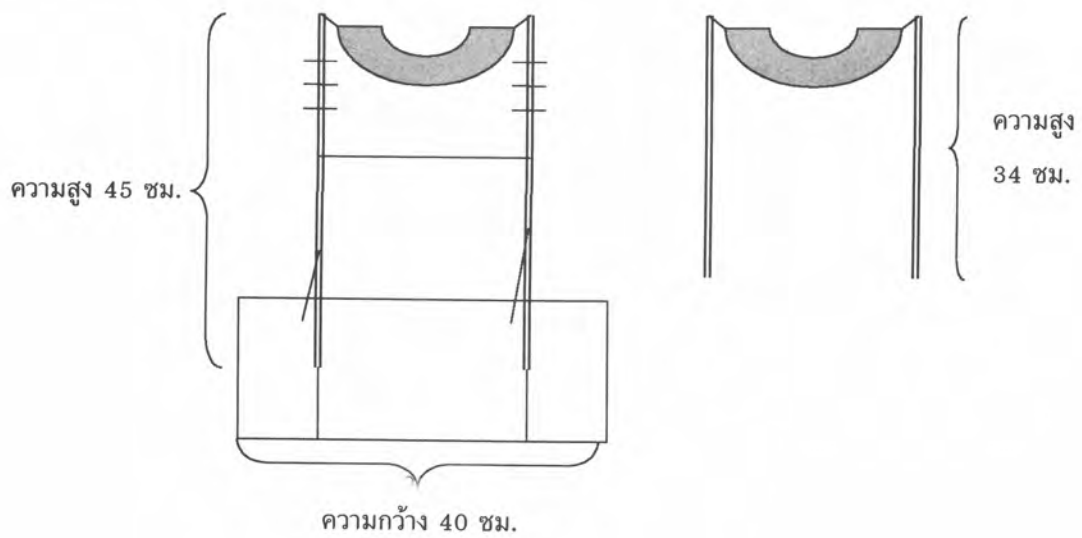
- เหล็กขนาด 1.5 ซม. ยาว 6 เมตร 1 เส้น
- เหล็กขนาด 1 ซม. ยาว 3 เมตร 1 เส้น
- สีสเปรย์ 1 กระป๋อง
- ท่อแอร์ ท่อหด
- สายแคมป์
- ตัวล็อกยาว 5 ซม.
- สายเอ็น 2 เส้น
- ตู้อเชื่อมเหล็ก

2. วิธีประดิษฐ์

2.1 วาดโครงร่างและวัดความสูงที่สามารถปรับระดับเพื่อยกขาผู้ป่วยได้โดยปรับปรุงจากอุปกรณ์สำหรับตั้งขา Bohler Braun Sprint ที่ตีกัลยกรรมกระดูก



รูปที่ 5 แสดง Bohler Braun Sprint

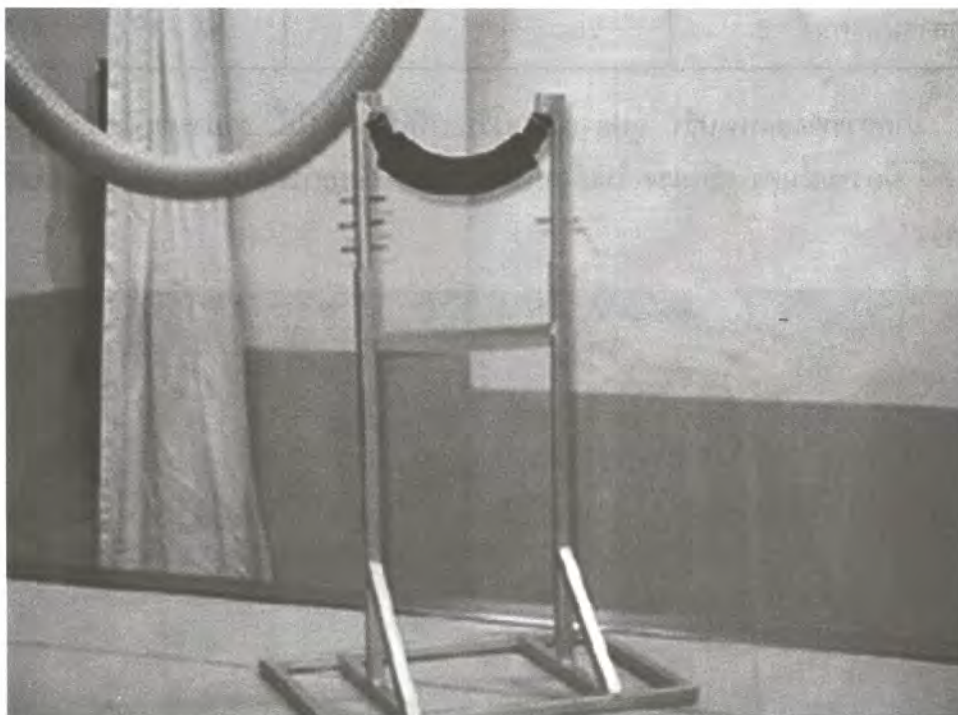


รูปที่ 6 แสดงโครงร่างอุปกรณ์รองรับขา

2.2 ทำการเชื่อมเหล็กโดยเชื่อมตัวรองขาด้วยเหล็กขนาด 1 ซม. และตัดเหล็กเป็นครึ่งวงกลมเพื่อทำตัวรองขา ใช้ท่อแอร์คลุมที่ตัดเหล็กเพื่อวางขาและมัดด้วยเส้นเอ็นที่ปลายทั้งสองข้าง เจาะรูที่แกนเหล็กโดยห่างกัน 2.5 ซม. เพื่อใช้ปรับระดับความสูง สามารถปรับระดับความสูงได้ถึง 70 ซม.

2.3 ทำการเชื่อมฐานด้วยเหล็กขนาด 1.5 ซม.ตามแบบที่ร่างไว้ และพ่นสี

2.4 นำตัวล้อคมาร้อยเส้นเอ็นผูกไว้ที่แกนเหล็ก

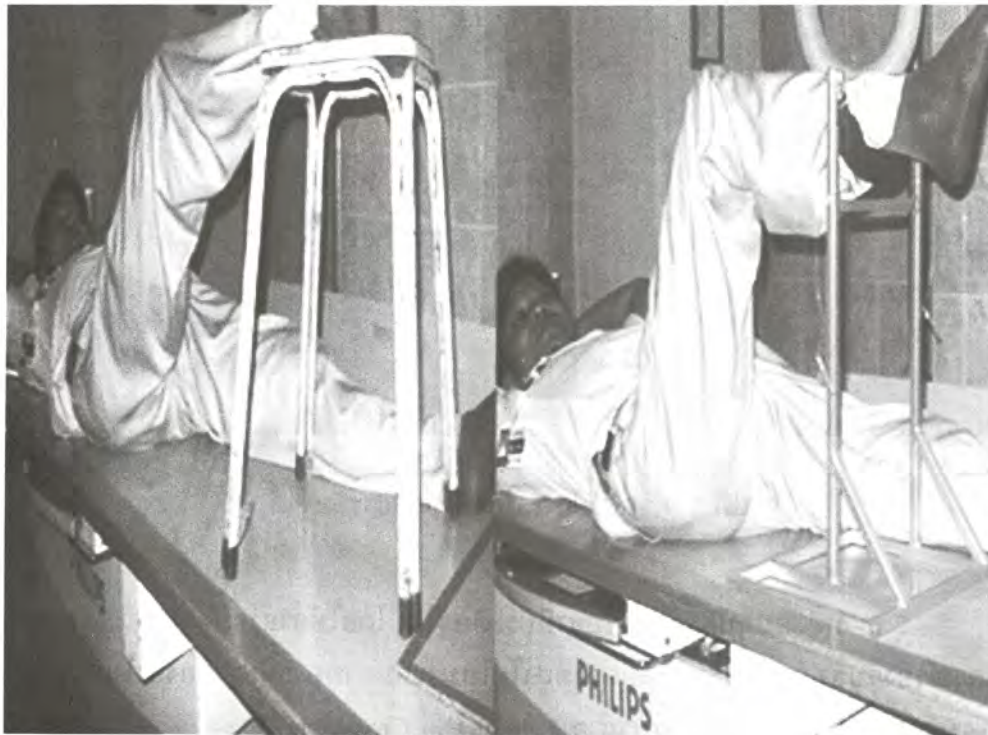


รูปที่ 7 แสดงอุปกรณ์รองรับขาที่ประดิษฐ์ได้

2.5 ทดสอบอุปกรณ์รองรับขาที่ประดิษฐ์ได้ โดยให้อาสาสมัครชาย 5 คนวางขาบนอุปกรณ์รองรับขา และปรับระดับความสูงให้เหมาะสมตามความยาวของขาในอาสาสมัครแต่ละราย และจัดทำให้เหมือน กับการถ่าย Lateral Hip Crosstable

	น้ำหนัก (กก.)	ความสูงของฐาน (ซม.)	ผลการทดสอบ	
			ดี	ไม่ดี
1. อาสาสมัครคนที่ 1	58	50	✓	
2. อาสาสมัครคนที่ 2	62	50	✓	
3. อาสาสมัครคนที่ 3	65	50	✓	
4. อาสาสมัครคนที่ 4	68	53	✓	
5. อาสาสมัครคนที่ 5	70	55	✓	

จากการทดสอบพบว่า อุปกรณ์ที่รองรับขาที่ประดิษฐ์ได้ สามารถรองรับขาของอาสาสมัครได้ดี มีความมั่นคง แข็งแรง ไม่เลื่อนไปมา สามารถยกขาได้ตั้งฉาก และสามารถนำไปใช้งานได้จริง



รูปที่ 8 แสดงภาพเปรียบเทียบระหว่างการใช้เก้าอี้และอุปกรณ์รองรับขาที่ประดิษฐ์ได้

ผลสำเร็จของงาน

อุปกรณ์รองรับขาที่ประดิษฐ์ขึ้น นั้นสามารถใช้ได้จริง มีคุณสมบัติเหนือกว่าเก้าอี้ที่ใช้รองรับขา ดังนี้

1. สามารถรองรับน้ำหนักขาได้ดีสำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถยกขาตนเองได้
2. สามารถป้องกันอันตรายจากรังสีแก่ผู้ปฏิบัติงานได้เนื่องจากไม่ต้องยืนจับขาผู้ป่วย
3. สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก เนื่องจากน้ำหนักเบา
4. สามารถใช้บนเปลนอนได้ เพื่อลดการบาดเจ็บเนื่องจากการเคลื่อนย้าย
5. สามารถปรับระดับในความสูงให้เหมาะสมได้ตามกายวิภาคของผู้ป่วยแต่ละราย
6. สามารถประดิษฐ์ใช้ได้เอง เนื่องจากต้นทุนต่ำ วัสดุที่ใช้ทนทาน หาง่าย และเป็น

ประโยชน์ต่อองค์กร

การนำไปใช้ประโยชน์

1. ใช้ในการถ่ายภาพทางรังสีของกระดูกข้อสะโพกด้านข้างบนเปลนอนและเตียงเอกซเรย์ในห้องเอกซเรย์มาตรฐาน
2. สามารถเคลื่อนย้ายได้ทำให้สะดวกต่อการปฏิบัติงาน และสามารถนำไปใช้ในงานเอกซเรย์เคลื่อนที่ (Portable x-ray) ได้
3. ใช้เป็นอุปกรณ์ต้นแบบสำหรับการถ่ายภาพทางรังสีอื่น ๆ



รูปที่ 9 การใช้อุปกรณ์รองรับขาในการถ่ายภาพทางรังสีในท่า Lateral Hip Crosstable



รูปที่ 10 ภาพรังสีกระดูกข้อสะโพกในท่า Lateral Hip Crosstable

ความยุ่งยาก ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ

1. ข้อจำกัดในการเลือกวัสดุ ต้องหาวัสดุที่ทนทาน หาง่าย ราคาถูก และมีน้ำหนักเบา จึงเลือกใช้เหล็กแบนแต่เมื่อเชื่อมแล้วไม่สามารถรองรับน้ำหนักได้จึงเปลี่ยนมาใช้เหล็กกลวงแทน
2. การเชื่อมเหล็กกลวงทำค่อนข้างยากเนื่องจากไม่มีความชำนาญเพียงพอ
3. เหล็กมีความคม อาจบาดเจ็บของผู้ป่วยได้ จึงได้ลบความคมและใช้ยางรองฐานเพื่อป้องกันการบาดของผู้ป่วย
4. เนื่องจากฐานต้องกว้างเพื่อการรองรับน้ำหนัก ทำให้ผู้ป่วยที่ขาสั้นมากและตัวอ้วนเมื่อใช้อุปกรณ์รองรับขาแทนเหล็กจะบัง

ข้อเสนอแนะ

1. ถ้าเปลี่ยนวัสดุจากการใช้เหล็กมาเป็นสแตนเลสจะดีกว่า เพราะไม่ขึ้นสนิมและไม่มี ความคม แต่มีราคาสูง
2. ปรับฐานให้มีขนาดแคบลงสำหรับผู้ป่วยที่มีขาสั้นมาก
3. สามารถเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. ISADORE MESCHAN, Radiographic positioning and related anatomy : W.B. Saunders Company, 1978 : 120.
2. Torsten B. Moller, Emil Reif, Pocket Atlas of Radiographic Positioning : Thieme Medical Publishers, 1997 : 162-163.
3. จิตต์ชัย สุริยะไชยากร : คู่มือการถ่ายภาพเอกซเรย์กระดูกข้อมือและกระดูกข้อสะโพก : 2540.

การประดิษฐ์หม้อสวนจากขวด Normal Saline

สุภัคดี สายเนตร วทบ. (รังสีเทคนิค)

กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลกลาง

Abstract

The invention of pneumo colon form normal saline's bottle

Sainet S, B.Sc.(Radiological Technology)

Section of Radiology,

Bangkok Metropolitan Administration General Hospital

J. Central Hospital 2005-2007 : 221-231.

The invention of pneumo colon is for to increase an amount of them to be sufficient for the increasing in for double air contrast barium enema and CT scan of lower abdomen in each day. This equipment made from the used normal saline's bottle size 1000 ml which adapted its shape to be used conveniently. Due to the practicality test by filling the contrast media, the result was shown that it had good quality and worked efficiently equal or better than the old model. In addition, this pneumo colon is a transparent material which can show the amount of used contrast media and because of its shape we can save 200 ml of contrast media. Moreover, it has a compact size and is cheaper than the old models which are distributed by the company.

บทคัตย่อ

การประดยรุษม้อสวนสำหรับตรวจเอกชเรย์ลำไส้ใหญ่และเอกชเรย์คอมพิวเตอรค์อ่องทออง ส่วนล่างจากชวตน้ำเกลือ ม้วตฤประสงคค์เพือเพิ่มพรมลหม้อสวนให้เพียงพอต่อจำนวณการตรวจต่อวัน ที่เพิ่มมกซึ้น ซึ่เป็นการนำวสตุที่ใช้แล้วมาประกยคตใช้ให้เกิดประกโยชน วิธึการประดยรุษทำโดยการนำ ชวตน้ำเกลือที่ใช้แล้ว ขนาด 1000 มลลิลิตร มาดัดแปลงให้มีรูปแบบที่สำมารถใช้จำนวณได้สะดวก จาก การทดสอบดว้ยการบรรจุสารทึบรังสีเสมือนใช้จำนจริง พบว่ำหม้อสวนที่ประดยรุษได้ มีคุณภาพดี สำมารถใช้จำนวณได้อย่างมีประกโยชนทึบเทียบเท่ำและเหนือกว่ำหม้อสวนแบบเดิมที่ใช้อยู่ กล่าวค็ือเป็น วสตุใสสำมารถแสดงพรมลสารทึบรังสีที่ใช้ไม่มีกัณลึกทำให้ประกยคตสารทึบรังสีได้มกถึง 200 มลลิลิตร นอกจกนั้ยังมีขนาดกะทัดรัด และราคากว่กว่ำหม้อสวนแบบเดิมที่มีจำนวณตามบริษัทเอกชน

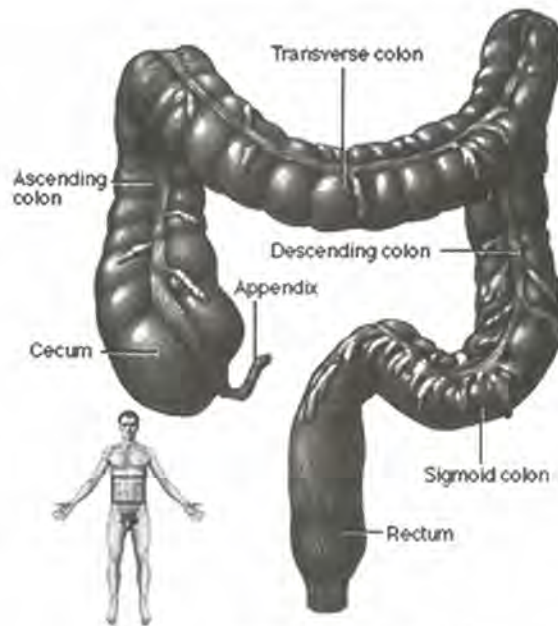
บทนำ

การตรวจทางรังสีวินิจฉัยของลำไส้ใหญ่

ลำไส้ใหญ่ เป็นอวัยวะในระบบทางเดินอาหาร ทำหน้าที่พักและขับถ่ายกากอาหาร มีความยาวประมาณ 5 ฟุต ประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- ส่วนแรกเรียกว่า Caecum มีไส้ติ่ง (Appendix) ยาวประมาณ 3 นิ้ว ติดอยู่
- ส่วนที่สองเรียกว่าโคลอน (Colon) เป็นส่วนที่ยาวที่สุดแบ่งออกเป็น 3 ส่วนย่อย คือ
 - โคลอนส่วนขึ้น (Ascending Colon) เป็นส่วนที่ยื่นขึ้นไปเป็นแนวตั้งฉากอยู่ทางด้านขวาของช่องท้อง ยาวประมาณ 20 เซนติเมตร
 - โคลอนส่วนขวาง (Transverse Colon) เป็นส่วนที่วางพาดตามแนวขวางของช่องท้องยาวประมาณ 50 เซนติเมตร
 - โคลอนส่วนล่าง (Descending Colon) เป็นส่วนที่วิ่งตรงลงมาเป็นแนวตั้งฉากทางด้านซ้ายของช่องท้อง ยาวประมาณ 30 เซนติเมตร
- ส่วนที่สามเรียกว่า (Sigmoid Colon)
- ส่วนที่สี่เรียกว่าไส้ตรง (Rectum)
- ส่วนที่ห้าเรียกว่าช่องทวารหนัก (Anal Canal หรือ Anus)

จากการถ่ายภาพทางรังสีทั่วไป หรือ plain film จะมองเห็นอวัยวะต่างๆ ภายในช่องท้องซึ่งมีค่าความหนาแน่น (density) เท่ากับน้ำหรือเนื้อเยื่อที่อยู่รอบๆ ไม่ชัดเจน วิธีที่สามารถเห็นได้ชัดเจนขึ้น คือการใส่สารทึบรังสี หรือ contrast เข้าไปล้อมรอบอยู่ในอวัยวะนั้นๆ สำหรับการตรวจทางรังสีวินิจฉัยของลำไส้ใหญ่ก็เช่นเดียวกัน จะใช้สารทึบรังสีคือแป้งแบเรียม (Barium



รูปที่ 1 แสดงส่วนต่างๆ ของลำไส้ใหญ่

Sulphate) หรือลม (Air) ส่วนผ่านทางทวารหนักเข้าไป เพื่อตรวจหาสิ่งผิดปกติของลำไส้ใหญ่ เช่น แผล (Ulcer), เนื้องอก (Tumor), การอุดตัน (Obstruction) หรือการถูกกดทับจากบริเวณใกล้เคียง

แยกวิธีการตรวจออกเป็น 2 วิธี

1. ใช้แป้งแบเรียมสวนเพื่อการตรวจอย่างเดียว (Single Barium Enema)
2. ใช้แป้งแบเรียมและลมสวนเพื่อการตรวจ (Double Air Contrast Barium Enema)

นิยมตรวจด้วยวิธี Double Air Contrast มากกว่า เพราะใส่แป้งแบเรียมน้อยกว่าและเร็วกว่า

1. การเตรียมตัวก่อนตรวจ

- นัดวันและเวลาที่จะตรวจ
- รับประทานอาหารอ่อนย่อยง่าย ดื่มน้ำสะอาด วันละ 2-3 ลิตร และรับประทาน

ยาระบายก่อนวันการตรวจ 2 วัน

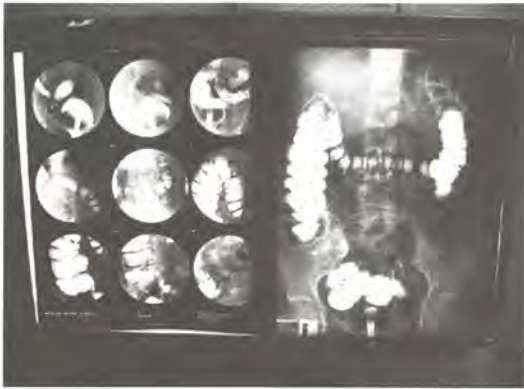
- งดน้ำและอาหารในวันตรวจ

2. วิธีการตรวจ

ผู้ป่วยนอนตะแคงซ้ายลงบนเตียงตรวจชันเข้าทั้งสองข้าง ใส่หัวสวนชนิดมีบอลูน (Balloon) เข้าทางทวารหนัก แล้วทำการปล่อยแป้งแบเรียมและลมเข้าไปในลำไส้ใหญ่ ปริมาณแป้งแบเรียมที่ใช้ประมาณ 500-8000 ml ขึ้นอยู่กับขนาดความยาวของลำไส้ในผู้ป่วยแต่ละคน ขณะที่แป้งแบเรียมหรือลมเคลื่อนที่เข้าไปตามตำแหน่งต่างๆของลำไส้ จะมีภาพปรากฏที่หน้าจอ

โทรทัศน ทำใหรัังสีแพทยสามารถเห็นส่วนตางๆ ของลำไส้ได้ชัดเจน รัังสีแพทยจะทำการบันทึกภาพเป็นระยะๆ ไปจนตลอดลำไส้ใหญ่ด้วยฟิล์ม-เอกซเรย หรือจานเก็บภาพ (Disk) ในระบบ Digital Subtraction Imaging (DSI) ภาพตางๆ ที่ทำการบันทึกจะมาจกเก็บในทวงท่า (Position) ที่ตลกตางกันออกไปของผูป่วย เช่น นอนหงาย, นอนตะแคง, กิ่งหงายกิ่งตะแคง หรือนอนคว่ำ ทั้งนี้เพื่อความชัดเจนของส่วนตางๆ ในลำไส้

หลังจากรัังสีแพทยบันทึกภาพจนตลอดลำไส้แล้ว รัังสีเทคนิคจะถ่ายภาพเอกซเรยผูป่วยอีก โดยถ่ายภาพลำไส้ใหญ่ทั้งหมดไว้ด้วยฟิล์มเอกซเรยแผ่นใหญ่อีก 4 ภาพ ก่อนที่จะให้ผูป่วยไปถ่ายแบ่งแบเรียมออก หลังจากถ่ายแบ่งแบเรียมออกแล้ว รัังสีเทคนิคจะทำการถ่ายฟิล์มอีกหนึ่งแผ่น เพื่อเปรียบเทียบกับฟิล์มที่ได้ถ่ายเอกซเรยไว้ก่อนหน้านั้น ซึ่งถ้ามีสิ่งผิดปกติจะช่วยให้เห็นร่องรอยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และยังบอกให้ทราบวาระบบการบีบตัวของลำไส้ทำงานได้ดีเพียงใด แผ่นฟิล์มทั้งหมดที่ได้จะถูกนำไปแปรผลโดยรัังสีแพทยผู้ทำการบันทึกภาพต่อไป



รูปที่ 2 แสดงภาพทางรัังสีของการตรวจลำไส้ใหญ่



รูปที่ 3 แสดงการวางตำแหน่งหม้อสวนในการตรวจ

ปัจจุบันการตรวจเอกซเรยลำไส้ใหญ่ในกลุ่มงานรัังสีวิทยามีปริมาณเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ จากเดิมจะนัดตรวจผู้ป่วยวันละ 2 ราย ซึ่งทำให้ระยะเวลาของการนัดตรวจยาวนาน ทางกลุ่มงานจึงให้มีการเพิ่มปริมาณการตรวจเป็นวันละ 3-5 ราย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาหม้อสวนไม่เพียงพอต้องนำหม้อสวนที่ใช้กับผู้ป่วยไปแล้วมาทำการแช่น้ำยาทำความสะอาดในเวลาสั้นๆ เกิดความยุ่งยากในช่วงเวลาเร่งรีบที่ต้องทำการตรวจอย่างรวดเร็วให้แก่ผู้ป่วยที่นั่งน้ำ งดอาหารและทานยาระบายมาเพื่อเตรียมตัวตรวจ อีกทั้งในการตรวจเอกซเรยคอมพิวเตอร์ในช่องท้อง (lower abdomen, whole abdomen) สำหรับผู้ป่วยบางราย มีความจำเป็นต้องสวน Rectal contrast เข้าไปเพื่อประกอบการตรวจ การจัดหาหม้อสวนให้เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วยจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ซึ่งหม้อสวนที่มีจำหน่ายทั่วไปมีราคาสูง อีกทั้งหม้อสวนแบบเก่าที่ใช้ในกลุ่มงานมีความไม่สะดวกหลายประการดังนี้

1. ไม่สามารถตรวจสอบปริมาณสารที่บรังสีที่ใช้ เนื่องจากเป็นวัสดุทึบและไม่มีตัวเลขแสดงปริมาณ
2. เป็นหม้อสวนที่มีก้นลึก ต้องบรรจุสารที่บรังสี มากกว่าที่ใช้จริงถึงประมาณ 150-200 ml
3. มีขนาดใหญ่เกินความจำเป็น ไม่สะดวกต่อการใช้งาน



รูปที่ 4 แสดงหม้อสวนที่ใช้อยู่ในกลุ่มงานรังสีวิทยาในปัจจุบัน

ขั้นตอนการดำเนินการ

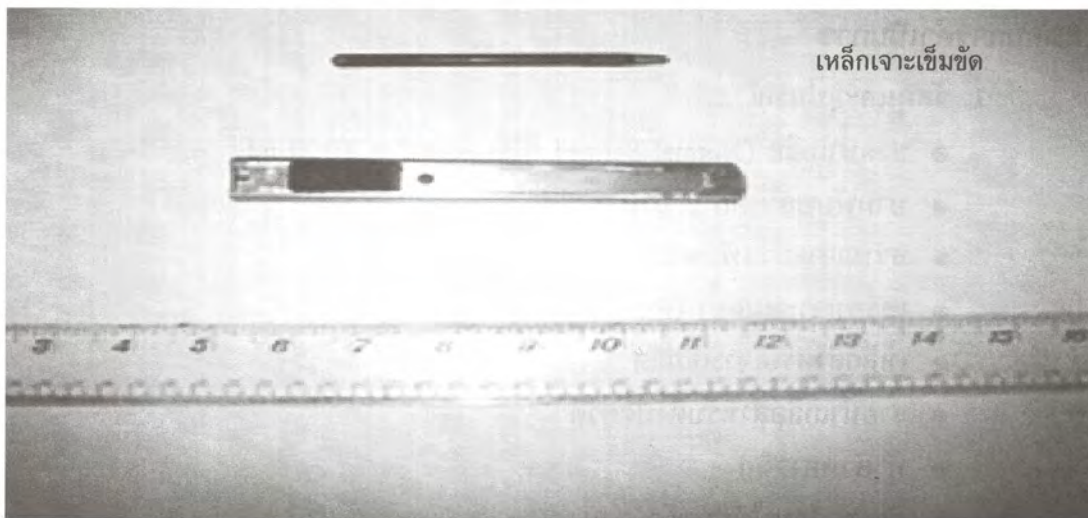
1. วัสดุและอุปกรณ์
 - ขวดน้ำเกลือ (Normal Saline) ที่ใช้แล้ว ขนาด 1000 ml
 - บานพับพลาสติก 2 บาน
 - ส่วนเจาะบานพับพลาสติก
 - เครื่องเจาะหมุดย้า (Pre-vet) และหมุดย้า
 - เหล็กสำหรับเจาะเข็มขัด
 - สายน้ำเกลือสำหรับดึงปิดขวด
 - หัวตัวพลาสติก
 - คัตเตอร์คม ไม่บรรทัด



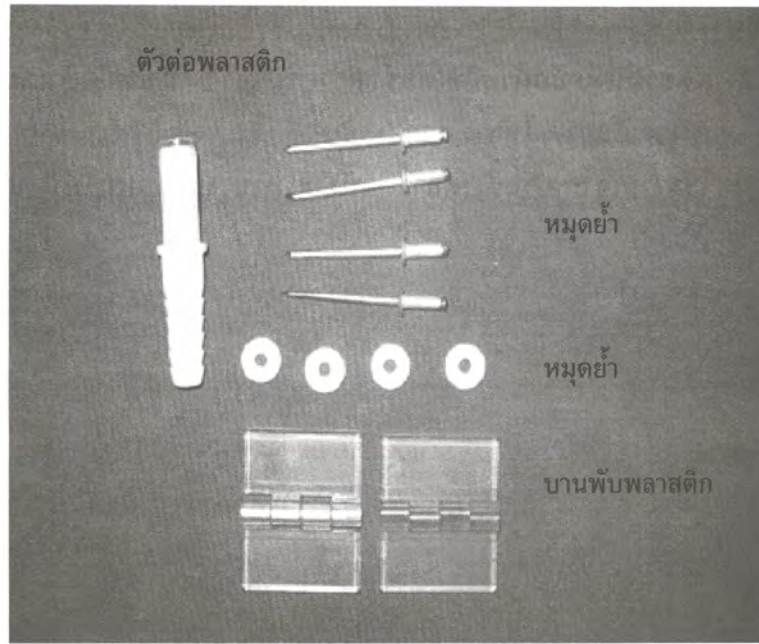
รูปที่ 5 แสดงขวดน้ำเกลือ



รูปที่ 6 แสดงสว่าน



รูปที่ 7 แสดงไม้บรรทัด, คัตเตอร์ และเหล็กเจาะเข็มขัด



รูปที่ 8 แสดงบานพับพลาสติก, หมุดย้า และตัวต่อพลาสติก



รูปที่ 9 แสดงเครื่องเจาะหมุดย้า

1. สามารถบรรจุแ่งแบรียมได้ในปริมาณถึง 1000 ml และเป็นวัสดุใส มีตัวเลขแสดงปริมาณทำให้ทราบถึงปริมาณสารทึบรังสีที่ใช้ไปและเหลืออยู่
2. หม้อสวนที่ได้ไม่มีก้นลึกทำให้สามารถประหยัดสารทึบรังสีได้มากถึง 150-200 ml
3. วัสดุอุปกรณ์เป็นแบบ Recycle ซึ่งหาง่ายมีราคาประหยัด ทำให้สามารถประดิษฐ์ใช้ในหน่วยงานได้ทีละหลาย ๆ ชิ้น
4. มีขนาดเล็กกะทัดรัด และมีฝาปิดมิดชิดสะดวกต่อการใช้งาน

การนำไปใช้ประโยชน์

1. ใช้เป็นหม้อสวนสำหรับบรรจุแ่งแบรียมสำหรับตรวจเอกซเรย์ลำไส้ใหญ่
2. ใช้เป็นหม้อสวนสำหรับบรรจุ Rectal contrast เพื่อใช้ในการตรวจเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ ส่วนช่องท้อง (Whole Abdomen, Lower Abdomen)

ความยุ่งยาก ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ

1. การคัดเลือกวัสดุ เนื่องจากในการพัฒนาครั้งแรก ๆ ใช้บานพับและตัวยึดอลูมิเนียม ซึ่งเป็นสนิมเวลาเปียกน้ำ จึงหันมาเลือกใช้บานพับพลาสติก ซึ่งต้องเพิ่มความ
2. ระวังระวังในการใช้ส่วนเจาะ และยึดติดบานพับด้วยเครื่องเจาะหมุดย้ำ
3. ความไม่ชำนาญในการใช้ตัวเจาะหมุดย้ำ (Pre-vet) และส่วน
4. การติดบานพับพลาสติกให้อยู่ตรงบริเวณกึ่งกลางมีความยุ่งยากเนื่องจากวัสดุมีความอ่อนตัว

ข้อเสนอแนะ

การต่อหัวต่อเข้ากับสายสวนยังมีความไม่สะดวกเนื่องจากปากขวดเป็นยางมีความอ่อนตัวยืดหยุ่น หัวต่อสามารถโยกไปมาได้ ควรมีการพัฒนาบริเวณหัวต่อ ให้มีความสะดวกต่อการใช้งาน

เอกสารอ้างอิง

1. Marc S. Levine, M.D., Stephen E. Rubesin, M.D., Igor Laufer, M.D. : Double Contrast Gastrointestinal Radiology, Third Edition. USA. : 2000 : 331-349.
2. Keith L. Moore : Clinically Oriented Anatomy, Third Edition. USA. : 1992 : 203-210.
3. กิติมา ธรรมรักษ์ : Manual of diagnostic imaging, พิมพ์ครั้งที่ 1, กทม. : 2542 : 4-5, 81.
4. ปรีชา เต็มจิตอารีย์, Kiyoyuki Nagaiwa : เอ็กซเรย์เทคโนโลยี, พิมพ์ครั้งที่ 4, กทม. : 2533 : 160-163.
5. พรณี ไชยชาญ : เอกสารการสอนการตรวจพิเศษระบบทางเดินอาหาร ภาควิชารังสีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล.

ทุน
มูลนิธิโรงพยาบาลกลาง

**รายนามผู้บริจาคเงินบำรุง มูลนิธิโรงพยาบาลกลาง
109 ปี โรงพยาบาลกลาง ปี พ.ศ. 2549 - ปัจจุบัน**

ลำดับ	ชื่อ สกุล	จำนวนเงิน
1	มูลนิธิโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์	1,000,000
2	บริษัท ไทยมาร์ท สโตร์ จำกัด คุณกำพล ปัญญาฤทธิไชติ	100,000
3	คุณคุณากร สวัสดิ์ธนะโรจน์	550,000
4	นายธนะ - นางมาลี ตันติเมธ	100,000
5	นายประกิจ ปอวงศ์สว่าง	150,000
6	นายพิชิต เอื้อกุลเกียรติ	30,000
7	นายคารม - นางเรวดี คุรัตน์	50,000
8	นายชัชวาลย์ มหรรณาคม	10,000
9	นายชงสุข แซ่แต้	10,000
10	คุณกิตติ - คุณสุวรรณา ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์	12,000
11	นายพวง - นางพูน สร้อยเงิน	10,000
12	นางกี พลประทีป	75,000
13	นายสุรพล โรจนวิศาสตร์	50,000
14	หจก. ห้างทองจิ้นไถ่เฮง คุณเกียรติพงษ์ คุณาเปรมกิจ	20,000
15	นางนิภา เฉลิมสุขสันต์	85,000
16	คุณฮวยหวัง แซ่ไคว	20,000
17	นายอัญญรัตน์ พัฒนเดชะ	20,000
18	นางหนูเล็ก แซ่ลิ้ม	10,000
19	นางพรทิพย์ อธิธิวัฏฏกุล	20,000

ลำดับ	ชื่อ สกุล	จำนวนเงิน
58	นายสุทธธานุช วงศ์โสภิต	50,000
59	บริษัท เจ.ที.วี. เมททัล อินดัสทรี (ไทยแลนด์) จำกัด	
60	คณะกรรมการจัดงานนิทรรศการประจำปีชาวเจ้าพ่อเสือ	30,000
61	นางชีวอวย แซ่โจ้ว	10,000
	อุทิศให้คุณพ่อฮงเทียม แซ่ตั้ง	
62	น.ส.สุวิรัตน์ ตั้งเต็มพงษ์	10,000
63	คุณประเสริฐ เหมะวัฒมนะชัย	10,000
64	นางเนย รัชพันธ์ุ์	10,000
65	บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	10,000
66	น.ส.บุญมี เตรียมประทีป	85,000
67	นายวงวนฮะ แซ่ลี่ (เสียชีวิต)	10,000
68	นางเฉลิมศรี จงเสถียร	50,000

พิมพ์ที่ : คักติโสภากการพิมพ์

5/49-5/50 ซอยเจริญสุข ถนนชั้กพระ แขวง/เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทร. 0-2881-4132 - 4 โทรสาร 0-2881-4134

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นางโสภา เศรษฐอนลิน
